

ת"פ 15423/12/14 - מדינת ישראל נגד ברכאת בדוי

בית משפט השלום בעכו

03 אפריל 2016

ת"פ 15423-12-14 מדינת ישראל נ' בדוי(עציר)

מת 15442-12-14

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברכאת בדוי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שמואלי גושן

הנאשם - הובא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, כדלקמן: פציעה כשעברין מזוין, עבירה לפי סעיפים 335(א)(1) ו-334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובהחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.11.2014 הגיע הנאשם יחד עם אחרים למקום בו עבד המתלון כשומר באתר בנייה בעכו, כשהוא מחזיק בסכין, והחל לדקור את המתלון בכל חלקי גופו.

בעקבות כך פונה המתלון לטיפול בבית חולים, שם אובחן כסובל ממספר חתכים בגופו: בירך שמאל, בזרוע ימין וכן בחזה. כמו כן, אובחן אצלו חשד לבועת אוויר זעירה מעל הכבד והודגם פנוימוטורק זעיר בבסיס הריאה משמאל. החתכים שבזרוע ימין נתפרו.

תסקיר שירות המבחן:

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הוא בן 21 שנים, הבכור במשפחה המונה ארבעה ילדים. הוא סיים את לימודיו במגמת מוסיקה ושילב עבודה ולימודים והיה האחראי לפרנסת המשפחה.
4. בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום טען הנאשם, כי הוא הותקף על ידי המתלונן ולכן נאלץ להתגונן מפניו. הנאשם הוסיף, כי לאחר מכן המתלונן התנצל בפניו על כך שהיה שיכור ותקף אותו, ובעקבות זאת נערך ביניהם הסכם סולחה במסגרתו שולם למתלונן סכום של 600 ש"ח בגין הוצאות רפואיות.
5. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה להתחבר לחומרת הפגיעה שגרם למתלונן ונטה לטשטש ולמזער את מעשיו. כמו כן, הנאשם נטה לטשטש בעייתיות בתפקודו והציג את עצמו כצעיר אחראי אשר מתרחק מדמויות בעייתיות.
6. כמו כן, שירות המבחן התרשם, כי ישנו פער בין תיאורו את אורח חייו כחיובי לבין מעורבותו בעבירות נשוא כתב האישום, וכי הנאשם מתקשה לבוא במגע עם חלקיו הבעייתיים וממקום זה לא חש צורך בשינוי בעזרת גורמי הטיפול.
7. עוד צוין בתסקיר, כי עקב מאפייני אישיותו הנאשם מגלה חשדנות וקושי לשתף אחרים בתחושותיו, דבר שעלול להביא להצפה רגשית אצלו במצבים רגשיים מורכבים ולהתנהגות קיצונית, כפי שבאה לידי ביטוי בנסיבות האירוע נשוא כתב האישום.
8. על יסוד הנתונים המפורטים לעיל, ולנוכח שימוש מזדמן בסמים והיעדר חיבור לצורך בשינוי בעזרת גורמים טיפוליים, שירות המבחן מצא כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.
9. אשר על כן, שירות המבחן המליץ על עונש מוחשי אשר יחבר את הנאשם לחומרת מעשיו ויבהיר לו את הגבול ביו מותר לאסור, בדמות מאסר שירות, בנוסף לעונש משמעותי של מאסר על תנאי והתחייבות גבוהה להימנע מבעירה דומה בעתיד.

טיעוני המאשימה לעונש:

10. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוניו לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה וטען כי השיקול המרכזי שיש לשקול במקרה כגון דא הינו הגמול וההלימה.

11. ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה כי הנאשם חבר יחד עם אחרים על מנת לבצע את העבירה, כנסיבה לחומרה אשר מעצימה את מסוכנותו.
12. ב"כ המאשימה הפנה גם לעובדה כי לחובת הנאשם הרשעה קודמות במספר עבירות הכוללות פריצה וגניבה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ושב"ר.
13. לטענתו, מתחם העונש הראוי בעבירות אלימות חמורות נע בין 12 חודשים ל-36 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים.
14. אשר לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, ב"כ המאשימה טען כי שירות המבחן חטא בגישתו הסלחנית כלפי הנאשם, ובכל מקרה התסקיר אינו חזות הכל והוא לעולם משמש אך ככלי עזר שאינו מחייב את בית המשפט.
15. לאור האמור, ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלק העליון של המתחם, מאסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני הסנגור לעונש:

16. הסנגור ביקש להבהיר בפתח דבריו, כי מעשה העבירה אינו מאפיין את אורח חייו של הנאשם, שמעולם לא היה מעורב קודם לכן בעבירות אלימות - וההרשעה היחידה שעומדת לחובתו היא בגין עבירות רכוש מלפני חמש שנים.
17. הסנגור הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמפורט בתסקיר, ולעובדה כי הוצא בגיל 12 לסידור חוץ ביתי בפנימייה. על אף האמור, הנאשם פעל בכוחות עצמו כדי לסיים לימודיו ולהמשיך בניהול אורח חיים תקין, תוך שהוא משלב בין עבודה ללימודים, ועד היום הוא ממשיך לעסוק במוסיקה ומשמש כאחד המייסדים של להקה.
18. עוד נטען, כי בין הנאשם למתלונן נערכה סולחה, ומאז האירוע נשוא כתב האישום ועד היום כלל לא דווח על אירוע חריג במערכת היחסים בין השניים.
19. הסנגור חלק על מתחם העונש ההולם לו טען ב"כ המאשימה וטען כי מדיניות הענישה מתחילה ב-6 חודשי מאסר עם אפשרות לריצוי המאסר בעבודת שירות.
20. על יסוד הנתונים שפורטו לעיל, לרבות גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבירות אלימות קודמות, הודאתו

בהזדמנות הראשונה, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, הסולחה שנערכה בין הצדדים, ותקופת מעצרו, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, בהיותו זרועו הארוכה של בית המשפט והגורם המוסמך למתן המלצות ביחס לענישה ההולמת בעניינם של נאשמים, ולהטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה:

21. מעשה העבירה פגע בערך הבסיסי לו זכאי כל אדם לשלמות הגוף והנפש ולתחושת הביטחון שלא יאוונה לו כל רע. בית המשפט העליון בתיק ע"פ 3573/08 **עוואדרה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.4.2010) קבע כי:

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח" (שם, בפסקה 45 ראו גם: ע"פ 175/10 חנוכייב נ' מדינת ישראל, פסקה 42, ניתן ביום 8.7.2011; ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ניתן ביום 10.11.2009)."

22. המקרה נשוא כתב האישום מצטרף לסטטיסטיקה הולכת וגוברת של מקרים בהם מדובר בפגיעה בגוף הזולת תוך שימוש בכלי נשק קרים, ובפרט בסכינים. בנסיבות אלו נקבע, כי שיקול הענישה המרכזי במקרים מסוג זה סב סביב שיקולי גמול והלימה, באופן המחייב בדרך כלל הטלת עונשי מאסר.

23. בחינה של הפסיקה הנוהגת מלמדת כי העונשים בגין העבירות נשוא הדיון נעים על מנעד רחב, כפונקציה של נסיבות העושה ונסיבות המעשה. אביא להלן מקבץ של פסיקה רלוונטית:

· בית המשפט העליון בעניין סאלם קבע כי הענישה המקובלת בעבירה של דקירה באמצעות סכין היא של כשנתיים מאסר בפועל (ע"פ 607/07 **סאלם נ' מדינת ישראל**, מיום 10.5.07), ולהלן ציטוט מדבריו של כב' השופט רובינשטיין בנדון:

"אשר לעונש, אין צורך להכביר מלים על החומרה שבשליפת סכין לפתרון סכסוכים, ועל אותה "תת-תרבות הסכין" שהפסיקה הרבתה ומרבה להידרש אליה. המורשעים

במריבות הקשורות בכך, דינם ככלל מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. סקירה חטופה של פסיקה מגלה סדרי גודל של עונשים בעבירות דקירה מעין זו שבפנינו הנעים סביב שתי שנות מאסר בפועל, בצירוף ענישה על תנאי - פעמים מעלה ופעמים מטה. מובן כי יש משמעות לסעיף ההרשעה, לנסיבות המעשה- כגון יחיד או חבורה, להכנה או היעדרה, למספר הדקירות, לתוצאות הדקירות, לנסיבות האישיות וכדומה".

- בעניין אחר אשר הגיע לדיון בבית המשפט העליון, בתיק ע"פ 6310/14 פלוני ואח' נ' מדינת ישראל (מיום 16.6.15), מדובר היה בשני נאשמים אשר פצעו את המתלון תוך שימוש בסכין ובכלי ירי המסוגל לירות כדוריות מתכת. כתוצאה מהכדוריות סבל המתלון משבר באצבע ומפצעים שונים, ומהדקירה סבל מחתך עמוק בחזה עם פגיעות שונות בריאה. לאור עברם הנקי של המערערים, הודאתם בהזדמנות הראשונה, ותוצאת הפגיעה החולפת אצל המתלון, וכן העובדה כי הדקירה באמצעות הסכין התרחשה בזמן שהמתלון נפל על מי שהחזיקה בה ולא בשל אקט מכוון, ולנוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן, בית המשפט העליון ראה לנכון להפחית מהעונש שנגזר על המערערים בבית המשפט המחוזי ולהעמידו על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, באופן שעל המערער (זה שהחזיק בכלי הירי) הוטלו 18 חודשי מאסר, ואילו על המערער (אשר החזיקה בסכין) הוטלו 14 חודשי מאסר.
- בתיק ע"פ (מח'-חי') 61758-01-14 מדינת ישראל נ' מוסא (מיום 20.3.14) - מדובר היה בנאשם אשר פצע את המתלון באמצעות סכין, עת עבד האחרון כשומר. כתוצאה מכך סבל המתלון מחתך במרפק ומשפשוף באצבע. בית המשפט המחוזי אישר מתחם של שנה עד שנתיים מאסר בפועל והחמיר בעונשו של הנאשם שהיה בעל עבר פלילי, והטיל עליו 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 8 חודשים במצטבר.
- עפ"ג (מח'-ב"ש) 14924-12-12 גטנט נ' מדינת ישראל (מיום 6.2.13) - מדובר היה בנאשם אשר התווכח עם המתלון כאשר השניים היו תחת השפעת אלכוהול. הנאשם עזב את המקום ושב אליו כשהוא מצויד בסכין ופצע באמצעותה את המתלון. כתוצאה מכך סבל המתלון משני פצעי דקירה בעכוז ושני חתכים באצבע. בית המשפט המחוזי אישר מתחם של שנה עד שלוש שנות מאסר בפועל ואישר את העונש שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום שעמד על 15 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מח'-חי') 13466-08-13 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (מיום 21.11.13) - מדובר היה בנאשם אשר פצע את המתלון באמצעות מוט ברזל. כתוצאה מכך סבל המתלון מחתכים בראשו בגינם נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט המחוזי אישר את העונש שהוטל על הנאשם, עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת לנוכח היותו צעיר ללא עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי.
- עפ"ג (מח'-חי') 39953-11-13 סבח ואח' נ' מדינת ישראל (מיום 23.1.14) - מדובר היה בנאשמים אשר תקפו אחרים ופצעו אחד מהם באמצעות שברי זכוכית. כתוצאה מכך סבל אחד המתלונים מחתכים באפו שהצריכו תפירה ומפצעי שפשוף בראש ובצוואר, ואצל אחרים שפשופים וחבלות שונות בגוף. בית המשפט המחוזי קבל את ערעורם של הנאשמים והקל בעונשם, באופן שהוטל עליהם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת לנוכח היותם צעירים ללא עבר פלילי והתסקיר בעניינם היה חיובי.
- זה המקום לציין כי בגין אותו אירוע אלים הועמד לדין גם קטין ועניינו נדון בבית המשפט לנוער. הקטין הורשע גם בתיקים שצירף בגין שבל"ר ונטישה במקום אחר בצוותא ובהחזקת סכין למטרה לא כשרה. על הקטין הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאחר ששירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית לגביו.

ת"פ 4151/09 (ת"א-יפו) **מדינת ישראל נ' דנוך** (מיום 5.6.11) - מדובר היה בנאשם שהגיע לביתו של המתלונן כשהוא בגילופין, שם פצע אותו בסכין בה החזיק בכיס מכנסיו. כתוצאה מכך סבל המתלונן מחתך ליד העין שהצריך הדבקה. הנאשם היה בעל עבר פלילי ובית המשפט גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (עכו) 54410-06-13 **מדינת ישראל נ' ריא** (מיום 14.7.14) - מדובר היה בנאשם שתקף אחר בקניון, ולאחר מכן תקף את שני אחיו, נטל סכין מאחת המסעדות במקום ורדף אחר האחים ולבסוף פצע אותם באמצעות הסכין. תחילתו של המאבק באותו מקרה היה רצונו של הנאשם לסייע בידי מאבטח מבוגר שעבד בקניון, לאחר שחלק מהמתלוננים הציקו לו. כמו כן האירוע התפתח עקב תרומה לא מבוטלת מצד המתלוננים. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן אחד שתי שריטות ביד שחייבו תפירה וחבישת הפצעים, ואילו למתלונן השני נגרמה שריטה בשכם. הנאשם שהיה ללא עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי, הוטלו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

24. בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אציין כי הנאשם הוא זה שניגש למתלונן כאשר הגיע למקום עבודתו. לא זו אף זאת, הנאשם הגיע למקום עבודתו של המתלונן כשהוא מלווה באחרים.

25. מכתב האישום המתוקן לא ניתן להתחקות אחר מטרת הגעתו של הנאשם למקום, כך שקשה לדעת אם למעשה קדם תכנון מוקדם. קושי זה מתחדד על רקע העובדה כי בכתב האישום המקורי צוין שהנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד בסכין, ואילו לאחר התיקון פרט זה נמחק ותוקן להחזקת סכין בלבד.

26. נתון אחר הקשור לנסיבות ביצוע העבירה מתייחס לעובדה כי הנאשם פצע את המתלונן מספר פעמים כאשר הדקירות הופנו, בין השאר, לחלק חיוני בגופו של המתלונן, לכיוון החזה. ברור אם כן כי מדובר בנסיבה לחומרה אשר מעצימה את המסוכנות הגלומה במעשה, שכן פוטנציאל הנזק עלול היה להיות גדול בהרבה ממה שאירע בפועל, ואפילו קטלני.

27. אשר לנזק - למתלונן נגרמו מספר פצעים שחלקם הצריך תפירת החתכים (בזרוע ימין). כמו כן, המתלונן אושפז בבית החולים ושוחרר ביום השלישי לאשפוז.

28. על יסוד כל המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-36 חודשי מאסר במקרים של פציעות חמורות יותר.

29. אעבור כעת כדי לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. כפי שצוין מקודם, הנאשם הוא צעיר בן 21 שנים, הבן הבכור במשפחתו והמפרנס העיקרי שלה. הנאשם גדל בנסיבות משפחתיות קשות ובגיל צעיר הוצא לסידור חוץ ביתי בפנימייה. כיום הנאשם עוסק גם במוסיקה ופעל להקמת להקה שמקיימת הופעות בעכו ומחוצה לה.

30. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר ואף חסך את הצורך בהעדתם של עדי התביעה.
31. הנאשם והמתלונן הגיעו לכדי סולחה שבמסגרתה שילם לו הנאשם פיצוי בסך של 600 ₪ בגין הוצאות רפואיות. יחד עם זאת, מהעימות שנערך בין הנאשם לבין המתלונן והמתועד בהודעה שהוגשה כראיה לעונש ניתן להתרשם כי אין המדובר בסולחה שטומנת בחובה השלמה והכרה בפגיעה באחר, אלא יותר במצב המדמה שקט מתוח.
32. רושם זה מתיישב עם המסקנה אליה הגיע שירות המבחן, לפיה הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, מנסה למזער את החומרה הגלומה בהם, ואינו מתחבר עם הפגיעה שנגרמה למתלונן.
33. גרוע מכך, הנאשם אינו מזהה צורך טיפולי להתמודדות רגשית בעתות משבר, חרף הבעייתיות במאפייני אישיותו עליהם עמד שירות המבחן במסגרת התסקיר, ולכן קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.
34. לכל אלה יש להוסיף, כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירות של שבל"ר, נהיגה ללא רישיון נהיגה, פריצה למקום שאינו למגרים וגניבה. מדובר בהרשעה משנת 2013 שבגינה לא הוטל על הנאשם מאסר בפועל אלא מאסר על תנאי בלבד. לא חלף זמן רב ומקץ כשנה וחצי לאחר ההרשעה הנ"ל שב הנאשם והסתבך בעבירות נשוא כתב האישום - נתון התומך בהערכת שירות המבחן לגבי הסיכון הנשקף מהנאשם לגבי התנהגות פורצת חוק בעתיד.
35. הנתונים האחרונים תומכים במסקנה, כי חרף גילו הצעיר של הנאשם אין הצדקה להעמדת העונש המתאים על הרף התחתון של המתחם ההולם. ויודגש, כל המקרים אשר נדונו בפסיקה, בין בפסיקה שבחנתי ובין בפסיקה שהוגשה לעיוני על ידי הסנגור, והסתיימו בעבודות שירות, היו מקרים של נאשמים נעדרי עבר פלילי, שנטלו אחריות מלאה על מעשיהם, ובהתאם לצורך הסכימו להשתלב בהליכים טיפוליים - מה שלא מתקיים במקרה דנן.
36. לפני סיום רואה אני לנכון לציין, כי הוריתי אומנם על הגשת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות (והנאשם נמצא מתאים), אך זאת תוך הדגשה כי אין בדבר כדי להצביע על תוצאות גזר הדין ותוך הדגשה כי הזמנת חוות הדעת נעשתה מבלי ששמעתי את מלוא הטיעונים לעונש, שכן חלקם הוגש בכתב.
37. אשר על כן, ובשים לב לעובדה כי הנאשם היה במעצר למשך כחודש וחצי ולאחר מכן בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 3.12.14 ועד ליום 19.1.15.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, ויורשע בגינה.

זכות ערעור - תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03/04/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת ביצוע גזר הדין לצורך הגשת ערעור למשך 30 ימים או עד למתן החלטה אחרת ע"י ביהמ"ש המחוזי ככל שהערעור יוגש בתקופה הנ"ל.

בכפוף לאמור לעיל, אני מורה כי הנאשם יתייצב ביום 4.5.16 שעה 10:00 בבית מעצר קישון לתחילת ריצוי העונש כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם, מבעוד מועד, כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפון: 9787336-08, 9787377-08.

להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונשו אני מחייבת אותו לחתום על התחייבות עצמית בסכום של 20,000 ₪.

כמו כן, ניתן נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ (הנאשם הצהיר בפניי כין אין בידו דרכון להפקדה).

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03/04/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת